

[Jens Thoft]

re fået oplyst af justitsministeren, at Politiets Efterretningstjeneste gør brug af både telefoner, rumaflytning og infiltration. Vi har tidligere fået at vide, at man registrerer også lovlig politisk aktivitet. Vi har tidligere fået at vide, at aflyttede aldrig får den besked om, at de er blevet aflyttet, som de skal have ifølge lovgivningen. Vi kan regne ud, at selv om Kejsergadecentralen er nedlagt, vil man formentlig fortsat aflytte telex og telefon til og fra udlandet.

Vi ved ikke, hvor mange midler der stilles til rådighed for tjenesterne, vi ved ikke, hvor stor efterretningstjenestens hemmelige kasse er, og vi ved ikke, hvad pengene bruges til. Jeg synes, det er uacceptabelt, og jeg håber, at det bliver muligt under udvalgsarbejdet at få sikret som et minimum en højere grad af kontrol med tjenesterne.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er naturligt, at jeg først siger tak til de fem ordførere, der med udmærkede argumenter har afvist det forslag, som SF har fremsat, men SF er jo ihærdig. Det er ikke hvert år, man har stillet et forslag om at gøre noget ved efterretningstjenesten, men det var nok en af de første sager, SF beskæftigede sig med for vel 27 år siden, og man har trofast gjort, hvad man kunne for at begrænse efterretningstjenesten.

Man burde næsten efter det, der er sagt i dag fra anden side, lykønske SF med den ihærdighed, for et og andet tyder jo på, at det kan give et vist resultat. Det ville jeg også godt gøre, hvis ikke jeg syntes, at sagen var lidt for alvorlig til, at man kan tage det på den måde.

Jeg mener, det vil skade vor efterretningsvirksomhed både det ene og det andet sted, hvis SF får sin vilje, og man kan jo heller ikke sige, at den tale, som hr. Jens Thoft som SF's ordfører holdt, virker om en overstrømmende kærlighed til efterretningstjenestens betydning. Det er jo som så mange andre gange det negative ved efterretningsvirksomheden, man drager frem. Vi er ganske og aldeles uenige, idet jeg mener, at vi i stigende omfang har behov for en efterretningstjeneste, og derfor er min opfattelse helt modsat SF's

Hvis der nu er en større mulighed for SF – hvad jeg ikke er helt klar over og heller ikke håber – er det imidlertid, fordi hr. Ole Espersen udtalte sig på en måde, som jeg synes var meget forskellig fra tidligere. Vi har jo i fællesskab –

de fem partier, der afviser i dag, og Socialdemokratiet – tidligere afvist SF-forslag. Jeg ved godt, at Socialdemokratiet engang som regering fremsatte et forslag, der i hvert fald minder om det ene punkt, SF kommer med. Jeg har også slået efter og er selvfølgelig glad for, at Socialdemokratiet dengang bøjede sig for den fremragende argumentation, der kom fra anden side for en afvisning af forslaget.

Jeg ved ikke, hvad det skyldes, at Socialdemokratiets ordfører nu har en anden opfattelse, om det er udtryk for det, der meget generelt præger diskussionen inden for Socialdemokratiet og arbejderbevægelsen, nemlig at man ønsker mere åbenhed i en række spørgsmål. Det synes jeg ville være meget glædeligt, og jeg går ud fra, at det ikke alene er et ønske, man har, når man er i opposition – jeg tænker ikke på nogen bestemt bogtitel i den forbindelse.

Vi vil da gerne sammen med Socialdemokratiet arbejde for større åbenhed på mange områder her i landet, også de områder, hvor det er mest tiltrængt, og dem har Socialdemokratiet ganske godt fået øjnene op for i den sidste tid. Men jeg mener ikke, at det emne, vi her taler om, egner sig for denne åbenhed.

Jeg var også noget overrasket over at høre hr. Ole Espersen sige, at når man i forbindelse med en sag, der, som det er nævnt af flere, har været behandlet i Det Udenrigspolitiske Nævn og bliver det igen, havde foreslået, at to personer skulle gennemgå den, skulle det være grunden til, at man nu ville have andre bestemmelser for efterretningstjenesten. Jeg kan ærlig talt ikke forstå, hvad forslag om at offentliggøre en årlig beretning og at lovfæste Wambergudvalget overhovedet kan have med den pågældende sag at gøre, men det var måske heller ikke de to punkter – det var lidt uklart – hr. Ole Espersen havde sympati for, og det glæder mig da i hvert fald, hvis man kan slette de to punkter.

Jeg håber, at vi under den drøftelse, der skal finde sted i udvalget, når til samme resultat, som vi sammen med Socialdemokratiet er nået til de andre gange: at vi vil ikke risikere at foretage noget, der begrænser efterretningstjenestens virksomhed.

Så vil jeg gerne sige, at jeg er da ganske klar over, at når noget skal være fritaget for den åbenhed, vi foretrækker på en række andre områder, kræves der selvfølgelig en vis tillid.